

Til lovforslag nr. L 81. Tillægsbetænkning afgivet af Erhvervsudvalget den 13. december 1991

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om erhvervsudøvelse på grundlag af autorisation m.v.

(Udstedelse og fratagelse af autorisationer m.v.)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde og har herunder haft samråd med finansministeren.

Finansministeren har over for udvalget præciseret, at de af ham til 2. behandling stillede ændringsforslag, hvorefter angivelsen af de beløbsmæssige størrelsesordener 50.000 kr. og 100.000 kr. flyttes fra lovbemærkningerne til lovteksten, ikke skal ses som en skærpelse, men skal ses i sammenhæng med det i lovbemærkningerne anførte om, at der i frakendelsessager »skal lægges vægt på, om gælden i forhold til det konkrete erhverv kan betragtes som en gæld af betydelig størrelse. Beløbsangivelsen på ca. 50.000 kr. kan derfor alene betragtes som en vejledende norm.«

Herudover har finansministeren over for udvalget tilkendegivet, at når pris- og lønudviklingen tilsiger, at der bør foretages en justering af de vejledende beløbsgrænser på henholdsvis 50.000 kr. og 100.000 kr., er ministeren villig til at tage dette op.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Samtidig ønsker flertallet med henvisning til finansministerens skriftlige svar til udvalget på samrådsspørgsmål A og B, der er optrykt som bilag til tillægsbetænkningen, at tilkendegive, at det næppe vil være muligt på en hensigtsmæssig måde i de enkelte erhverv at skelne

imellem selvstændigt erhvervsdrivende med en autorisation eller lignende og lønmodtagere med en autorisation eller lignende.

Derfor vil lønmodtagere, der har en autorisation, være omfattet af lovændringerne på lige fod med selvstændigt erhvervsdrivende. Bringer en lønmodtager sig i en situation, hvor autorisation enten nægtes eller fratages, vil det dog ikke forhindre vedkommende i fortsat at arbejde inden for sit fag, blot det sker under en autoriseret persons kompetence.

Det er væsentligt for flertallet at understrege, at sigtet med lovændringerne er at forebygge stiftelse af betydelig offentlig gæld.

Dernæst er det med lovforslagets bemærkninger forudsat, at den enkelte person, der har en betydelig gæld til det offentlige, skal have vurderet sine forhold individuelt, og at den enkelte selv har mulighed for at forhindre, at reglen om nægtelse/fratagelse af autorisation bringes i anvendelse ved at indgå en afviklingsaftale med de myndigheder, der har et økonomisk krav på vedkommende.

Har en person alligevel fået frataget sin autorisation, kan den enkelte ved at bringe det økonomiske mellemværende med det offentlige ud af verden igen opnå autorisation.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller fortsat lovforslaget til *forkastelse* og bemærker i øvrigt:

Folketinget vedtog ved 2. behandling at indføje 50.000 kr.s og 100.000 kr.s grænseværdier i

selve lovtæksten. Der er tre grunde til, at det er forkasteligt.

For det første betyder det, at loven vil blive skærpet for hvert minut, hver dag, hvert år der går, eftersom inflation og pris- og lønudviklingen betyder, at nutidsværdien af 50.000 kr. og 100.000 kr. vil falde, hvorved lovens bestemmelser lineært skærpes. Hertil vil regeringen love at komme med lovforslag, når »man mener, at pris- og lønudviklingen retfærdiggør forhøjelser af de to værdier.« Det er meget utilfredsstillende, at Folketinget derved kan se frem til hyppige lovforslag om ændringer af tal i 70 til 80 love. Endelig indebærer det, at en pludselig stigning i priser eller lønninger først vil få indflydelse på bestemmelserne, når Folketinget har været sammenkaldt og fået vedtaget de mange lovændringer. Det er en fremgangsmåde, som bestemt ikke kan anbefales.

For det andet betyder en fjernelse af lovparagraffernes tekst om det konkrete skøn til fordel for de to absolutte værdier, at Folketinget sender et signal til omverdenen, herunder domstolene, om, at man fra lovgivers side ønsker, at der lægges mere vægt på et absolut tal end på en konkret vurdering. Dermed er der basis for, at f.eks. en autorisation kan blive frataget ved en gæld på 100.001 kr., men ikke ved 99.999 kr.

For det tredje reducerer det retssikkerheden for den enkelte skyldner. Man har nok 4 ugers frist til at indbringe sagen for domstolene, men hvis først en administrativ afgørelse foreligger, vil domstolene blive rene ekspeditionskontorer for statsmagten, når der står absolutte tal i loven.

Det næste hovedargument mod loven er det forhold, at en række erhvervsdrivende ikke alene vil miste deres næring og være henvist til arbejde som ansat, men de vil også være henvist til ansættelse i stillinger, der ligger langt under deres kvalifikationer, idet f.eks. en advokat ikke længere kan udføre andet end »arbejde som juridisk medarbejder« i en anden advokatvirksomhed. Derved vil den pågældende person også miste indkomst og dermed få endnu sværere ved at betale sin gæld til private og offentlige kreditorer.

Et yderligere hovedargument gælder klagefristen på 4 uger. Hvis f.eks. et pengeinstitut eller et realkreditinstitut har problemer med at leve op til lovens bestemmelser om solvenskrav, så har de op til 6 måneder til at bringe orden i tingene. I denne lov sliber man æggen og svinger øksen efter 4 uger. Det er forkasteligt.

Fremskridtspartiet skal ved denne lejlighed forudsige, at denne lovs vedtagelse vil betyde endnu mindre frihed for borgerne, mere statsmagt, mere totalitarisme og mange flere virksomhedslukninger, arbejdsløse og emigrationer til udlandet. Det sker vel at mærke under en borgerlig regering...!

Selve hovedformålet med lovforslaget, at skræmme borgerne til at betale deres gæld til det offentlige, har Fremskridtspartiet ingen sympati for. Gæld til det offentlige skal have langt lavere prioritet end gæld til andre. Denne lov gør, at det offentlige kan sende frakklædte kommissærer ud og lukke virksomheder. Private kreditorers forringede stilling vil få mange dominoeffekter sat i kraft.

»Tilgiv dem – thi de ved ikke, hvad de gør«.

Lotte Henriksen (S) Ole Vagn Christensen (S) Sonja Mikkelsen (S) Erling Olsen (S)

Nyrup Rasmussen (S) fmd. Løvig Simonsen (S) Tommy Dinesen (SF)

Rahbæk Møller (SF) Sonja Albrink (CD) Flemming Hansen (KF) nfm.

Kai Dige Bach (KF) Svend Heiselberg (V) Pia Larsen (V) Helge Sander (V)

Annette Just (FP) Lone Dybkjær (RV) Lysholm Christensen (KRF)

De af udvalget stillede samrådsspørgsmål til finansministeren og dennes skriftlige besvarelse heraf*Spørgsmål A.*

»Under henvisning til finansministerens svar på spørgsmål 6, jf. bilag 11, ønsker udvalget oplyst, inden for hvilke andre erhverv en gennemførelse af L 81 vil medføre, at nogle personer vil få begrænset deres mulighed for at udøve deres erhverv som lønmodtagere.«

Svar

Af bemærkningerne til lovforslaget og af lovtekstens betingelser for at fratage en autorisation m.v. fremgår det, at der er tale om et alvorligt indgreb, der tænkes anvendt i alvorlige tilfælde.

Det er korrekt, at de pågældende personers forhold efter en fratagelse af en autorisation vil være væsentligt ændrede. Hvis for eksempel en lov forudsætter, at en virksomheds regnskaber skal revideres af en statsautoriseret revisor, vil den pågældende efter en frakendelse af autorisationen ikke længere i egenskab af statsautoriseret revisor kunne indestå for revideringen af regnskabet. På samme måde vil en kloakmester eller VVS-installatør efter tilbagekaldelse af autorisation ikke kunne attestere udført arbejde med det blå stempel, der ligger i disse betegnelser.

Dette ændrer imidlertid ikke ved, som nævnt i mit svar på spørgsmål 1 til Erhvervsudvalget, at personer, der har fået frataget autorisationen m.v., udnytter den uddannelse, som ligger til grund for den oprindelige autori-

sation, ved at arbejde som medhjælper eller lignende hos andre, der fortsat har autorisation.

Spørgsmål B.

»Udvalget ønsker oplyst, hvilke lovændringer der efter ministerens vurdering er nødvendige for, at en gennemførelse af L 81 ikke begrænser nogle personers mulighed for at udøve deres erhverv som lønmodtagere.«

Svar

I alle de omfattede erhverv vil der være tale om en ændring af væsentlig betydning for de pågældende, jf. svar på spørgsmål A, men i ingen af tilfældene er der efter Finansministeriets opfattelse tale om, at en person ikke må beskæftige sig med de pågældende emner som lønmodtager, blot det sker på en autoriseret persons vegne.

For f.eks. advokater betyder en fratagelse af beskikkelsen, at den pågældende ikke længere kan udøve virksomhed som advokat. Det hindrer imidlertid ikke, at den pågældende har beskæftigelse som jurist i offentlige eller private institutioner. Ansættes den pågældende som juridisk medarbejder på et advokatkontor, kan han ikke i eget navn give møde i retten, men han vil kunne udføre opgaver som f.eks. berigtigelse af ejendomshandler, udfærdigelse af testamenter og ægtepagter, ejendomsadministration og alt andet lignende advokatarbejde.